

ninger herom kan imidlertid efter omstændighederne have praktisk betydning for potentielle tilbudsgivers mulighed for at udforme attraktive tilbud til kommunen. Lovforslaget bygger på den generelle forudsætning, at en kommune i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om vejledning og god forvaltningsskik i et rimeligt omfang vil besvare velbegrundede og ikke overdrevent byrdefulde forespørgsler om kommunens egen opgaveudførelse fra en potentiel tilbudsgiver, der har et sagligt behov for de pågældende oplysninger med henblik på at kunne udnytte sin udføringsret efter bestemmelsen. Herudover vil den private tilbudsgiver naturligvis kunne indhente oplysninger herom i overensstemmelse med offentlighedslovens generelle regler om aktindsigt.

Når kommunalbestyrelsen i medfør af den foreslåede *stk. 2* skal beregne omkostningerne ved kommunens egen opgaveudførelse, skal kommunalbestyrelsen foretage et skøn over, hvor meget kommunen samlet anvender på at udføre den opgave, som det indkomne tilbud omfatter. Kommunalbestyrelsen skal udføre rimelige og sædvanlige bestræbelser på at angive omkostningerne ved kommunens opgaveudførelse. Bestemmelsen indebærer ikke en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til at specificere de enkelte udgiftsposter, ligesom der ikke er pligt til at få foretaget en ekstern kontrol af kommunens omkostningsberegning. Da sigtet med omkostningsberegningen alene er at give kommunalbestyrelsen et godt og informeret grundlag for at vurdere, om det private tilbud er mere økonomisk fordelagtigt end kommunens egen opgaveudførelse, er det ikke i omkostningskalkulationen nødvendigt at foretage en beskrivelse af kommunens egen opgaveudførelse, der er så præcis, at den vil kunne danne grundlag for en kontrakt med den private tilbudsgiver.

Der ligger ikke i bestemmelsen nogen indskrænkning i de hensyn, som kommunalbestyrelsen kan inddrage i vurderingen af, om den vil antage det private tilbud.

Der stilles ikke formelle krav til udformningen af den private tilbudsgivers tilbud. Kommunalbestyrelsen kan dog i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper for sagsoplysningen anmode om de oplysninger, som den finder nødvendig til behandling af det indkomne tilbud. Kommunalbestyrelsen kan endvidere vælge at udarbejde et skema, som den private tilbudsgiver kan anvende. Den private kan imidlertid ikke efter lovforslaget forpligtes til at anvende et sådant skema, når blot vedkommende på anden måde fremkommer med de ønskede oplysninger.

Indenrigs- og sundhedsministeren kan i medfør af *stk. 4* fastsætte nærmere regler om beregning af omkostninger i medfør af *stk. 2*. Det kan f.eks. være regler om omkostningskalkulation.

Til § 62 b under nr. 2

Den foreslåede bestemmelse indeholder en hjemmel for kommunalbestyrelsen til i en række nærmere angivne tilfælde at undlade at foretage en sammenligning af det indkomne tilbud med kommunens egen opgaveudførelse. Bestlutningen om ikke at foretage en realitetsbehandling af det private tilbud efter § 62 a har karakter af en forvaltningsakt. Kommunalbestyrelsens afgørelse herom er derfor underlagt reglerne i forvaltningsloven, hvilket blandt andet indebærer, at kommunalbestyrelsen skal iagttage dennes lovs regler om partshøring og begrundelse.

Bestemmelsen er fakultativ. Bestemmelsen er derfor naturligvis ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at få varetaget en opgave af en ekstern leverandør på baggrund af et tilbud eller en tilbudsgiver, der er omfattet af én af de i den foreslåede § 62 b, nr. 1-8, nævnte tilfælde. På tilsvarende måde er bestemmelsen ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen til brug for en sådan beslutning vælger at foretage en sammenligning mellem det private tilbud og kommunens egen opgaveudførelse.

Hvor det private tilbud alene omfatter en opgave af mindre værdi, vil det være uforholdsmæssigt at forpligte en kommune til at anvende ressourcer på at sammenligne tilbudet med kommunens egen opgaveudførelse. Dette gælder navnlig, hvor en eventuel besparelse ved at antage tilbudet ikke kan antages at modsvare de omkostninger, der er forbundet med at foretage sammenligningen. Men også herudover kan det hævdes at være uforholdsmæssigt at kræve, at kommunalbestyrelsen træffer beslutninger vedrørende udlicitering af mindre opgaver.

På den baggrund foreslås det med bestemmelsen i *nr. 1*), at kommunalbestyrelsen kan afvise at træffe beslutning efter § 62 a, hvis tilbudet ikke overstiger 250.000 kr. for engangsydelser og et tilsvarende årligt beløb for løbende ydelser.

Lovgivningen fastsætter i en række tilfælde, at opgaver skal varetages af den pågældende offentlige myndighed selv. Endvidere følger det af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, at egentlig myndighedsudøvelse ikke uden særlig hjemmel kan overlades til private.

På denne baggrund foreslås det i *nr. 2*), at kommunalbestyrelsen kan afvise at træffe beslutning efter § 62 a, hvis tilbudsgiver ikke lovligt vil kunne udføre